

γράφος δὲν ἔσχε τὴν ὑπομονὴν νάναγράψῃ αὐτούς. Δίκην δούλων δὲ προσηρτήθησαν εἰς τοὺς νέους κυρίους οἱ ἐν ταῖς βαρωνείαις ζῶντες πάροικοι.

Μετὰ δὲ τὴν διανομὴν τῶν βαρωνεῖων ἐπῆλθεν ἡ διάταξις τῶν κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἀπαντες οἱ ὑποτελεῖς ὑπερχεοῦντο νὰ στρατεύωνται ἐπὶ τέσσαρας μῆνας, ἑτέρους δὲ τέσσαρας μῆνας νὰ μένωσιν ἐν φρουρᾷ, ἵνα ὑπηρεσίας ἥσαν ἀπηλλαγμένοι μόνοι οἱ Ἱερω-

μένοι καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ τοία μοναχικὰ τάγματα. Κατὰ δὲ τοὺς ὑπολοίπους τέσσαρας μῆνας, οὓς ἦδύναντο νὰ διαγάγωσιν οἴκοι, εἴχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶνε ἔτοιμοι, ὅπως ὑπακούσωσιν εἰς τὰς προσκλήσεις τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις ἦδύνατο νὰ ὁρίσῃ τίνας μῆνας τοῦ ἔτους ἔξελεγε πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Μετὰ δὲ τὸ ἔξηροστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἦ, κατὰ διάφορον γραφὴν τοῦ Χρονικοῦ ὀλιγώτερον πιθανὴν, μετὰ τὸ τεσσαρακοστὸν δὲν ἀπῆτετο πλέον αὐτοπρόσωπος στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἀλλ᾽ ὁ ὑπήκοος ὥφειλε νὰ στείλῃ ὡς ἀντικαταστάτην αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἦ, ἂν δὲν εἶχεν υἱὸν, ἀλλον τινὰ οἰνοδήποτε. Ὅσοι δὲ τῶν ὑποτελῶν εἴχον τέσσαρα τιμάρια, εἴχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ στρατεύωνται μεθ' ἐνὸς ἵπτεως καὶ δώδεκα σεργέντων τετα-

Μοναχὸς τοῦ τάγματος τοῦ
ἄγιου Ἰωάννου.

γμένων ὑπ^τ αὐτὸν, οἱ δὲ κύριοι πλειόνων τῶν τεσσάρων τιμαρίων ὥφειλον νὰ παρέχωσι δι^τ ἔκαστον ἐπὶ πλέον τιμάριον δύο ἐνόπλους σεργέντους καὶ ἕνα ἵπτεα· ἔκαστος δὲ ἵπποτης ἦ σεργέντος τῆς κονγκέστας, κάτοχος ἐνὸς καὶ μόνου τιμαρίου, ὥφειλε νὰ ὑπηρετῇ αὐτοπρόσωπως διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ τιμαρίου¹. Οὕτω δὲ οἱ Φράγκοι εὑρί-

¹ *”Ιδε διαφόρως πως ἐκτεθειμένα τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπτρου ἐν Ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος τόμ. τ' σ. 289.*

